

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 576. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm31260/facsimile.pdf (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kæmpe i Gaberne som førde op til Tællningen (Vrfsa), og
 Man sees, hvort Quint blev gjort ham skridt, ligesom
 Franske Mændene i Saragossa. Umenneffeligheds-
 den og Glendigheden under saadan en Væddes-Kamp mellem Hæ-
 den og Sværdet og alle de ødelæggende Kræfter, der staae til
 Menneskers Tjeneste, lader sig ikke bestræve, men fortjener det
 ei heller, da Forskillingen bliver rædsom nok ved den blotte Be-
 mærkning, at da Vrfsa endelig overgav sig, fandt Scipio af
 en Befolkning paa syv Hange Hundrede Tusinde kun et Halvt
 at sianke Livet. Hadrubal blev ved at trodse, til han
 sad ene i et Laarn med sin Familie og ni hundrede Romerske
 Månnings-Mænd, der ingen Maade turde vente, men at det
 virkelig, som Polyb siger, kun var af dum Storsaglighed og
 Slagsidighed ved Andres Tidseiser, medens han selv var heft-
 skindet og levde stes, det stadfæstet sig forhaufende derud, at
 han skjal sig fra Kene og Børn i Laarnet og siggede Scipio
 blot om sit eget usle Liv. Da de i Laarnet saae ham ligge
 for Scipios Fodder og havde udsødt de grueligste Forhaans-
 ser, indebrændte de dem selv, og at hans Kene ved den
 Leilighed, som en Juris, myrbede sine Børn, forbandede sin
 Mand og velsignede Romerne, anfører Appian vel
 kun som et Øygte, men dog har vi Polybs Hjemmel i det
 Mindste for en Deel deraf*).

Saaledes, siger Appian, faldt da det berømte Kartaga-
 go, efterat have staaet syv hundrede Aar, og i en hardind vær-
 gelses Tilstand hele tre Aar trodset Sværdet og Hungers-Nøden,
 en Skæbne, Scipio ei uden Laarer kunde betragte, og, stierren-
 de paa Ødelæggelsen, udtred han:

Troja = Borg med Himling = Laar,
 Driam = Folk og Nagle = Gaard,
 Daria = dets Time = Aar!

*) Polyb (Baudscholter om Det) XXXI. (Rot) XXXIX. 4. Appian
 VIII. 98—104, 107—9, 112—31.

hvad, sagde Polyb, som stod hos og har selv fortalt det, hvad mener du med det? Jeg vil ikke nægte, fortede Scipio, det var mit eget Fædreland jeg tænkte paa og frygtet for, gaar samme Vej*).

De Man nu i Rom havde gjort sig saa lystig som muligt over Kartago's Undergang, som „Ti-Mændene“ over til Afrika og sørgede for at Staden blev til bunds forstyrret og lyst holdelig Forbandelse over hvem der opbygte enten Megara eller Byrsa igjen**), saa det falder vanskeligt at sige bestemt, hvor den gamle Stad har ligget, Kieude Appian, fikket efter Polyb, som baade var Dien-Widne og en berømt Geograph, har ætlig strækt at gjøre Stedet kendeligt***). Dog, at den laze paa Halvøen mellem Apols og Merkurs Forbjerg (Cap Jarcinas og Cap Bon), berømt er Alle enige, og har Rømerne ikke levet os Meer i Vandet, end de selv vidste, kan det være os emtrent det Samme, hvormange Skibe den gamle By laze nord for Tunid; men da det er selden, Man fra Lybfland hører Noes over „Danfke Dine.“ vil vi dog bemærke, det skal være et Par af dem, der nys har opdaget det rette Brand-Sted, en Efterretning, der nok ogsaa snart vil stadfæste sig.

Det var, siger endelig Appian, i den 160de Olympiade (ved 140 f. Ch.) at Scipio triumferede over Kartago og Nummius over Korinth, hvad ogsaa stemmer med Tallet hos Pausanias, og derved lade vi det være, da en nægere Bestemmelse, om den end var os mulig, ikke bragde os videre. Heller vil vi til Slutning anmærke, at vel kan det gierne være, en Anden har gjort den smukke Lake, Cernfo-

*) Appian VIII. 132.

**) Appian VIII. 133-35.

***) Polyb I. 73. Appian VIII. 95-96.

